

Sygn. akt IV Pa 3/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Katarzyna Antoniak

Sędziowie : SO Jacek Witkowski (spr.)

SO Jerzy Zalasieński

Protokolant : sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu w dniu 04 kwietnia 2019 r. w Siedlcach

na rozprawie sprawy z powództwa W. B., W. P., B. S. i M. J.

przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej
(...) Pogotowia (...) w S.

o zaległe wynagrodzenie

na skutek apelacji pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Pogotowia (...) w S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 19 listopada 2018 r. sygn. akt IV P 152/18

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Pogotowia (...) w S. na rzecz powodów W. B., M. J., W. P., B. S. kwoty po 120,00 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję.**

Jerzy Zalasieński Katarzyna Antoniak Jacek Witkowski

Sygn. akt: IV Pa 3/19

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 8 czerwca 2018 r. przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej (...) Pogotowia (...) w S. powodowie W. B., M. J., B. S. i W. P. domagali się zasądzenia na rzecz każdego z nich kwot po 1.200 zł, w każdym przypadku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot po 300 zł od dnia 11 lutego, 11 marca, 11 kwietnia i 11 maja 2018 r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że są pracownikami pozwanego zatrudnionym na stanowiskach ratowników medycznych – kierowców i w od 1 lipca 2017 r. został im przyznany miesięczny dodatek do wynagrodzenia w kwocie 400 zł brutto, zaś od dnia 1 stycznia 2018 r. w kwocie 800 zł brutto. Wynikało to z zawartego w dniu 18 lipca 2017 r. porozumienia podpisanego pomiędzy Ministerstwem Zdrowia a reprezentacją Komitetu Protestacyjnego Ratowników

Medycznych i Sekcją Krajową Pogotowia (...) w Ministerstwie Zdrowia, na mocy którego został ustalony wzrost średniego miesięcznego wynagrodzenia niezależnie od formy zatrudnienia wraz ze wszystkimi innymi składnikami i pochodnymi w przeliczeniu na etat lub równoważnik etatu o 400 zł brutto od 1 lipca 2017 r. oraz o kolejne 400 zł brutto od 1 stycznia 2018 r. Od 1 lutego 2017 r. u pozwanego funkcjonowała dodatkowa nagroda z rezerw za 2016 r. w wysokości 250 zł brutto miesięcznie, która została przyznana wszystkim pracownikom. Zarządzeniem dyrektora pozwanego nr (...) z dnia 19 stycznia 2018 r. analogiczna nagroda została przyznana z rezerw za 2017 r. na cały 2018 r. w kwocie po 300 zł brutto miesięcznie, ale prawa do niej zostali tym razem pozbawieni pracownicy objęci dodatkami do wynagrodzenia pracowników medycznych. Zdaniem powodów było to niezasadne zróżnicowanie sytuacji grup zawodowych pracowników pozwanego.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powodów kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł, że powodowie prezentują roszczeniową postawę, a nie można w ich przypadku mówić, aby byli przez pracodawcę dyskryminowani w wynagradzaniu za pracę. Ratownicy medyczni otrzymali bowiem podwyżki wynagrodzenia w kwocie po 800 zł pochodzące ze środków publicznych, a pozostałe grupy zawodowe u pozwanego pracodawcy nie otrzymały podwyżek, bowiem nie prowadziły akcji protestacyjnych. Zdaniem pozwanego podwyżki wynagrodzenia, jakie otrzymali powodowie znacznie przewyższają podwyżki otrzymane przez innych pracowników pozwanego, dla których przyznana na 2018 r. w kwocie po 300 zł brutto miesięcznie nagroda z rezerw za 2017 r. ma być swoistą rekompensatą w związku z tym, że oni dodatków do wynagrodzenia nie dostali. Powodowie bowiem dostali taki dodatek od 1 lipca 2017 r. w kwocie po 400 zł, a kolejne 400 zł od 1 stycznia 2018 r. na podstawie porozumienia zawartego pomiędzy Ministerstwem Zdrowia a reprezentacją Komitetu Protestacyjnego Ratowników Medycznych i Sekcją Krajową Pogotowia (...) w dniu 18 lipca 2017 r. Obok ratowników medycznych dodatki do wynagrodzenia dostały również pielęgniarki na podstawie przepisów wykonawczym wydanych przez Ministra Zdrowia. Kwestionowane przez powodów zarządzenie dyrektora pozwanego miało na celu w niewielkim stopniu wyrównać wynagrodzenia tych pracowników, którzy posiadają porównywalne kwalifikacje, praktykę i doświadczenie oraz wykonują równie odpowiedzialną pracę w podmiocie leczniczym. Pozwany podniósł, że pracownicy wykonujący zawody medyczne mają zapewniony każdego roku począwszy od 1 lipca 2017 r. dodatkowy wzrost wynagrodzenia zasadniczego wraz z pochodnymi w związku z art. 3 ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych. Działania podjęte przez pozwanego miały więc przeciwdziałać niesprawiedliwości i rażącej dyskryminacji w równym traktowaniu w zakresie wynagrodzenia pozostałych pracowników pozwanego.

Wyrokiem z 19 listopada 2018r. Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zasądził od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Pogotowia (...) w S. na rzecz powodów:

a) W. B. – kwotę 1.200,00 złotych, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 300,00 złotych od dnia 11 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,
- 300,00 złotych od dnia 11 marca 2018 r. do dnia zapłaty,
- 300,00 złotych od dnia 11 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty,
- 300,00 złotych od dnia 11 maja 2018 r. do dnia zapłaty,

b) M. J. – kwotę 1.200,00 złotych, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 300,00 złotych od dnia 11 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,
- 300,00 złotych od dnia 11 marca 2018 r. do dnia zapłaty,
- 300,00 złotych od dnia 11 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty,

- 300,00 złotych od dnia 11 maja 2018 r. do dnia zapłaty,

c) W. P. – kwotę 1.200,00 złotych, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 300,00 złotych od dnia 11 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,

- 300,00 złotych od dnia 11 marca 2018 r. do dnia zapłaty,

- 300,00 złotych od dnia 11 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty,

- 300,00 złotych od dnia 11 maja 2018 r. do dnia zapłaty,

d) B. S. – kwotę 1.200,00 złotych, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 300,00 złotych od dnia 11 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,

- 300,00 złotych od dnia 11 marca 2018 r. do dnia zapłaty,

- 300,00 złotych od dnia 11 kwietnia 2018 r. do dnia zapłaty,

- 300,00 złotych od dnia 11 maja 2018 r. do dnia zapłaty;

zasądził od pozwanego na rzecz powodów W. B., M. J., W. P., B. S. kwoty po 202,50 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, wreszcie wyrokowi w punkcie I. ,tj.

w części zasądzającej świadczenia nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Rozstrzygnięcie to było wynikiem następujących ustaleń i wniosków Sądu Rejonowego:

Sąd Rejonowy ustalił, że powodowie są pracownikami Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Pogotowia (...) w S., zatrudnionymi na podstawie umów o pracę zawartych na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach ratowników medycznych–kierowców: W. B. od 2 listopada 1988 r. z wynagrodzeniem w kwocie (...)złotych brutto, M. J. od 1 listopada 2006 r. z wynagrodzeniem w kwocie 1.510,00 złotych brutto, B. S. od 1 kwietnia 2010 r. z wynagrodzeniem w kwocie 1.510,00 złotych brutto, W. P. od 20 czerwca 1988 r. z wynagrodzeniem w kwocie 1.699,00 złotych brutto. Oprócz wynagrodzenia zasadniczego powodom jest wypłacany również dodatek za wysługę lat w wysokości wynoszącej po 5 latach pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego, który wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatek za pracę w zespole wyjazdowym w wysokości 30% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego za każdą godzinę pracy.

Powodowie, jako należący do grupy zawodowej ratowników medycznych, od 1 lipca 2017 r. otrzymują dodatek do wynagrodzenia w kwocie 400 złotych brutto, a od 1 stycznia 2018 r. w kwocie 800 złotych brutto, na wypłatę których środki przekazuje pozwanemu (...) Oddział Narodowego Funduszu Zdrowia, na podstawie zawartej w tym przedmiocie między nimi umowy. Jest to wynik porozumienia z dnia 18 lipca 2017 r. pomiędzy Ministrem Zdrowia a reprezentacją Komitetu Protestacyjnego Ratowników Medycznych i Sekcją Krajową Pogotowia (...).

Zarządzeniem dyrektora pozwanego nr (...) z dnia 19 stycznia 2018 r. pracownikom Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Pogotowia (...) w S. zatrudnionym na stanowiskach innych niż ratownik medyczny i pielęgniarka została przyznana na okres od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r., proporcjonalnie do wymiaru etatu, dodatkowa nagroda z rezerw za 2017 r. w wysokości 300 złotych brutto miesięcznie. W 2017 r. w okresie od lutego do grudnia tego rodzaju nagroda była przez pracodawcę wypłacana wszystkim jego pracownikom w kwocie po 250 złotych brutto miesięcznie, z rezerw za 2016 r.

W przedstawionym stanie faktycznym Sąd Rejonowy stwierdził, że powództwa W. B., M. J., B. S. i W. P. okazały się uzasadnione, gdyż znajdują umocowanie w przepisach dotyczących naruszenia zasady równego traktowania w

zatrudnieniu. Wskazał, że zgodnie z art. 11² kp pracownicy mają równe prawa z tytułu jednakowego wypełniania takich samych obowiązków; dotyczy to w szczególności równego traktowania mężczyzn i kobiet w zatrudnieniu. Jakakolwiek dyskryminacja w zatrudnieniu, bezpośrednia lub pośrednia, w szczególności ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, przynależność związkową, pochodzenie etniczne, wyznanie, orientację seksualną, a także ze względu na zatrudnienie na czas określony lub nieokreślony albo w pełnym lub w niepełnym wymiarze czasu pracy - jest niedopuszczalna (art. 11³ kp). W myśl art. 18^{3a} § 1 kp, pracownicy powinni być równo traktowani w zakresie nawiązania i rozwiązania stosunku pracy, warunków zatrudnienia, awansowania oraz dostępu do szkolenia w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych, w szczególności bez względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, przynależność związkową, pochodzenie etniczne, wyznanie, orientację seksualną, a także bez względu na zatrudnienie na czas określony lub nieokreślony albo w pełnym lub w niepełnym wymiarze czasu pracy. Równe traktowanie w zatrudnieniu oznacza niedyskryminowanie w jakikolwiek sposób, bezpośrednio lub pośrednio, z przyczyn określonych w § 1 (§ 2). Stosownie do przepisu art. 18^{3b} § 1 kp, za naruszenie zasady równego traktowania w zatrudnieniu uważa się różnicowanie przez pracodawcę sytuacji pracownika z jednej lub kilku przyczyn określonych w art. 18^{3a} § 1, którego skutkiem jest w szczególności:

- 1) odmowa nawiązania lub rozwiązanie stosunku pracy,
 - 2) niekorzystne ukształtowanie wynagrodzenia za pracę lub innych warunków zatrudnienia albo pominięcie przy awansowaniu lub przyznawaniu innych świadczeń związanych z pracą,
 - 3) pominięcie przy typowaniu do udziału w szkoleniach podnoszących kwalifikacje zawodowe
- chyba że pracodawca udowodni, że kierował się obiektywnymi powodami.

Sąd Rejonowy podkreślił, że do naruszenia zasady równego traktowania pracowników (art. 11² kp) i zasady niedyskryminacji w zatrudnieniu (art. 11³ kp) może dojść wtedy, gdy różnicowanie sytuacji pracowników wynika z zastosowania przez pracodawcę niedozwolonego kryterium, a więc w szczególności, gdy dyferencjacja praw pracowniczych nie ma oparcia w odrębnościach związanych z ciężącymi na pracownikach obowiązkami, sposobem ich wypełnienia, czy też kwalifikacjami (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2007 r., II PK 14/07, OSNP 2008 nr 21 -22, poz. 311).

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy Sąd pierwszej instancji wskazał, że jedyną przyczyną, z jakiej powodowie zostali pominięci przy przyznawaniu przez dyrektora pozwanego spornej nagrody w kwocie po 300 zł brutto przez cały rok 2018 było to, że w wyniku porozumienia zawartego w dniu 18 lipca 2017 r. pomiędzy Ministrem Zdrowia a reprezentacją Komitetu Protestacyjnego Ratowników Medycznych i Sekcją Krajową Pogotowia (...), jako należący do grupy zawodowej ratowników medycznych, mają od 1 lipca 2017 r. wypłacany dodatek do wynagrodzenia w kwocie po 400 zł brutto, a od 1 stycznia 2018 r. w kwocie po 800 zł brutto. Dyrektor pozwanego zróżnicowanie to uzasadniał argumentem, który miał charakter pozornie neutralny, gdyż nie odwoływał się do żadnego z niedozwolonych kryteriów różnicowania sytuacji pracowników wymienionych w art. 18^{3a} kp, a sprowadzał się do chęci rekompensaty pracownikom pozwanego wykonującym zawód niemedyyczny braku podwyżek wynagrodzenia w roku 2017 i 2018 takich, na jakie mogli liczyć pracownicy wykonujący zawód medyczny. Zdaniem Sądu Rejonowego doprowadziło to jednak do nierównego traktowania powodów i wykluczenia ich z grona osób, którym przyznano sporną nagrodę tylko z tego względu, że należeli do grupy zawodowej pracowników wykonujących zawód medyczny.

Sąd Rejonowy podniósł dalej, że strona pozwana nie wykazała, aby dysproporcja wynagrodzeń pracowników zatrudnionych na stanowiskach innych niż ratownik medyczny względem tej grupy zawodowej, sięgnęła aż takiego poziomu, żeby uzasadniało to pominięcie pracowników zatrudnionych na takich stanowiskach jak powodowie przy przyznaniu na rok 2018 nagrody miesięcznej w kwocie 300 zł brutto. Pozwany skupił swoją uwagę na

podkreślaniu jakie to podwyżki wynagrodzenia w latach 2017-2018 dostali powodowie, natomiast nie wykazał, że inni pracownicy niż ratownicy medyczni są za nisko wynagradzani, a w szczególności, że pracownicy wykonujący zawody niemedyczne otrzymali w 2017 lub 2018 roku dużo niższe podwyżki wynagrodzenia niż powodowie. Wypłata powodom dodatku do wynagrodzenia w kwocie po 400 zł brutto od 1 lipca 2017 r. i po 800 zł brutto od 1 stycznia 2018 r. odbywa się nie ze środków pochodzących od pozwanego, ale ze środków zewnętrznych, przekazywanych okresowo pozwanemu przez Narodowy Fundusz Zdrowia. Jest to przy tym dodatek do wynagrodzenia i nie są od niego naliczane pochodne świadczenia pracownicze. Nie jest częścią wynagrodzenia zasadniczego za pracę i nie jest wypłacany razem z wynagrodzeniem. Natomiast sporne nagrody wypłacane są ze środków pozwanego, a konkretnie z rezerw wypracowanych w 2017 r. przez wszystkich pracowników pozwanego, w tym ratowników medycznych. Sąd Rejonowy ocenił, iż zrozumiałym było, że powodowie powinni partycypować w podziale tego rodzaju owoców tej pracy. Podobnego działania pracodawcy nie było w 2017 r., na który powodowie mieli od lutego do grudnia przyznana dodatkową miesięczną nagrodę z rezerw w wysokości 250 zł brutto. Przyznanie im od lipca 2017 r. dodatku do wynagrodzenia w kwocie 400 zł brutto nie spowodowało zaprzestania wypłacania wspomnianej nagrody.

Z uwagi na powyższe Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwoty odpowiadające wysokości nagrody w kwocie po 300 zł brutto za pierwsze 4 miesiące 2018 roku, zgodnie z żądaniem pozwu. O odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc w zw. z art. 300 kp i przyznano je zgodnie z art. 85 § 2 kp.

Zgodnie z art. 477² § 1 kpc zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, sąd z urzędu nadał wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika. Zasądzone powodom kwoty mieszczą się w ich miesięcznym wynagrodzeniu za pracę.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony oraz § 9 ust. 1 pkt 2 i § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1. rażąco złamanie elementarnych zasad sprawiedliwości społecznej;
2. rażąco złamanie podstawowych zasad współżycia społecznego art. 5 kc, poprzez uznanie roszczenia powodów przy jednoczesnym:
 - a) wyjściu w ocenie pojęcia dyskryminacji poza ramy grupy zawodowej ratowników medycznych, która jako jedyna winna być brana pod uwagę przy ocenie wystąpienia dyskryminacji, zwłaszcza w niniejszej sytuacji procesowej ,tj. przy niesprecyzowaniu przez powodów podstawy prawnej roszczenia,
 - b) niezrozumieniu zasad finansowania jednostek Skarbu Państwa jaką jest min. R. M. S. i zasad „wypracowania środków finansowych” przeznaczonych na wynagrodzenia pracowników,
 - c) „akceptacji” dyskryminacji w wynagradzaniu pozostałych (niemedycznych) pracowników pozwanego;
3. naruszenie przepisów prawa materialnego ,tj. art. 9 § 4 kp poprzez niewykazanie, by pozwany dopuścił się jakiegokolwiek dyskryminacji;
4. naruszenie art. 18 § 3 kp poprzez niewykazanie, by u pozwanego funkcjonowały uregulowania, postanowienia umów o pracę i innych aktów naruszające zasadę równego traktowania w wynagrodzeniu;

5. naruszenia art. 18^{3b} § 3 kp poprzez deprecjonowanie zastosowanej przez pozwanego polityki sprawiedliwości społecznej i wyrównywania szans pozostałych pracowników pozwanego;
6. naruszenie art. 6 kc w zw. z art. 18^{3b} § 3 kp poprzez niewłaściwe zastosowanie i przeniesienie ciężaru dowodowego na stronę pozwaną;
7. błąd w ustaleniach faktycznych poprzez uznanie, że powodowie przedstawili kryterium zróżnicowania sytuacji pracowniczej w sytuacji, gdy powodowie nie podali jakichkolwiek podstaw prawnych roszczenia;
8. naruszenia art. 233 § 1 kpc poprzez pominięcie materiału dowodowego załączonego do pisma pozwanego z 9 września 2018r. ,tj. w szczególności „zestawienia wynagrodzeń wg. deklaracji PIT z lat 2015-2017 i z kolejnych okresów do lipca 2018r. włącznie” i wyprowadzenie bezpodstawnych wniosków mających wpływ na treść wydanego orzeczenia;
9. nierozpoznanie istoty sprawy w rozumieniu art. 236 § 4 kpc.

Wskazując na powyższe pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji oraz zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów sądowych za obie instancje.

Powodowie, reprezentowani przez pełnomocnika, wnieśli o oddalenie apelacji pozwanego oraz zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za drugą instancję według norm przypisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Pogotowia (...) w S. nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie, jak również logicznie uzasadnił swoje stanowisko. Odnosząc się do zarzutów apelacji podnieść należy, że w żaden sposób nie podważają one prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji. Sąd Rejonowy dokonał wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego oceniając wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania zgodnie z art. 233 § 1 kpc. Jak wskazuje się w orzecznictwie, dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 kpc konieczne jest wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie Sądu, określenie, jakie kryteria oceny naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając, względnie stwierdzenie, iż rażąco naruszył zasady logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego i że uchybienie to mogło mieć wpływ na wynik sprawy (por. wyrok SN z 18 czerwca 2004 r., sygn. akt II CK 369/03, LEX nr 174131). Jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 kpc). Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo - skutkowych, to przeprowadzona przez Sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (por. wyrok SN z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00 LEX nr 56906).

Zarzuty apelacyjne nie znajdują usprawiedliwionych podstaw i stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu pierwszej instancji. Sąd Okręgowy nie dopatrył się naruszenia ani przepisów prawa procesowego ani też przepisów prawa materialnego wskazanych przez stronę pozwaną w treści apelacji. Sąd Rejonowy w sposób wnikliwy i wyczerpujący przeprowadził postępowanie dowodowe, uwzględniając wnioski dowodowe zgłaszane przez obie strony. Sąd Okręgowy w całości podziela ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego dokonaną przez Sąd pierwszej instancji.

W okolicznościach sprawy niesporne jest, iż u pozwanego istnieje dyskryminacja w wynagrodzeniu. Zdaniem Sądu Okręgowego różnicowanie sytuacji pracowników wynika z zastosowania przez pracodawcę niedozwolonego kryterium – przynależności do określonej grupy zawodowej. Powyższe doprowadziło do naruszenia zasady równego traktowania powodów, wykonujących zawód medyczny. Jak pokazują ustalenia Sądu Rejonowego, jedyną przyczyną z jakiej powodowie zostali pominięci przy przyznaniu przez dyrektora pozwanego spornej nagrody w kwocie po 300 zł miesięcznie przez cały rok 2018 była okoliczność, że powodowie w wyniku porozumienia zawartego w dniu 18 lipca 2017r. pomiędzy Ministrem Zdrowia a reprezentacją Komitetu Protestacyjnego Ratowników Medycznych i Sekcją Krajową Pogotowia (...) uzyskali od 1 lipca 2017 r. dodatek do wynagrodzenia. Całkowicie nieprzekonujący jest argument pozwanego sprowadzający się do usprawiedliwienia przyczyny takiego różnicowania pracowników chęcią rekompensaty pracownikom wykonującym zawód niemedyyczny braku podwyżek wynagrodzenia w 2017r. i 2018r., a na jakie mogli liczyć pracownicy wykonujący zawód medyczny. Podkreślić należy, iż dodatek z powodu wypłacania którego powodowie zostali pozbawieni prawa do przedmiotowej nagrody nie stanowi elementu wynagrodzenia za pracę, a jego wypłata odbywa się ze środków zewnętrznych, tj. Narodowego Funduszu Zdrowia. Sporne nagrody wypłacane są natomiast z budżetu pracodawcy, tj. rezerw wypracowanych w 2017r. Przyjąć zatem należy, iż skoro wszyscy pracownicy pozwanego przyczynili się do zgromadzenia rezerw za 2017r. (w tym również ratownicy medyczni), to również wszyscy pracownicy mają takie samo prawo do bycia beneficjentami tego systemu i otrzymania takiej nagrody. Nie budzi wątpliwości, iż pozwani mieli udział w wypracowaniu rezerw za 2017r. oraz, że pozostawali w zatrudnieniu u pozwanego na dzień 1 stycznia 2018r. Odmowa przyznania im spornych nagród musiałaby się wiązać z ustaleniem, że powodowie nie wnieśli, żadnego wkładu w uzyskanie tego funduszu. Taki stan rzeczy w niniejszej sprawie nie występuje, gdyż powodowie starannie pracowali na wyniki pozwanego. Wbrew stanowisku pozwanego, strona powodowa nie ma obowiązku wskazać podstawy prawnej dochodzonego roszczenia. Podkreślić należy, że w sprawach o roszczenia wywodzone przez pracowników z naruszenia zasady równego traktowania w zatrudnieniu, jak i też zakazu dyskryminacji, obowiązkiem sądu jest maksymalnie szerokie badanie tych roszczeń na płaszczyznach różnych podstaw prawnych. Równie nieprzekonujący jest argument, że to na powodach spoczywał ciężar wykazania, że pozwany pracodawca różnicował sytuację pracowników poprzez zastosowanie niedozwolonego kryterium. W tym miejscu zauważyć należy, iż w sprawach dotyczących naruszenia zasady równego traktowania pracowników w zatrudnieniu ciężar dowodu rozkłada się w ten sposób, że po wskazaniu przez pracownika faktów uprawdopodobniających zarzut nierównego traktowania w zatrudnieniu, pracodawca ma obowiązek udowodnić, że kierował się obiektywnymi powodami (wyrok SN z 22 maja 2012r. II PK 245/11, LEX 1297783). W tych okolicznościach nie sposób przyjąć, że Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy. Wbrew zarzutom apelującego istota sprawy została rozpoznana. Ponadto stwierdzić należy, iż niesłuszny jest zarzut naruszenia prawa materialnego, tj. art. 9 § 4 kp, gdyż zarządzenie dyrektora pozwanego z dnia 19 stycznia 2018r. nr (...) dotyczące przyznawania „nagród z rezerw za 2017r.” należy do kategorii zakładowych aktów prawnych i podlega ocenie przez sąd. Słusznie Sąd pierwszej instancji wykazał, iż zarządzenia to ma charakter dyskryminacyjny w stosunku do grupy pracowników zatrudnionych u pozwanego, tj. m.in. ratowników medycznych, dlatego nie obowiązuje zarządzenie to nie obowiązuje w myśl art. 9 § 4 kp w zakresie, w którym pozbawia ratowników medycznych prawa do „nagród z rezerw za 2017r.”. Nie jest również zasadny zarzut naruszenia art. 18^{3b} § 3 kp, gdyż przepis ten należy interpretować w zestawieniu z art. 18^{3a} § 1 kp. Wskazany przepis dotyczy innych przesłanek dyskryminacji. Podkreślić również należy, iż przyznanie prawa do nagród z rezerw w 2017r. obejmowało wszystkich pracowników w tym również ratowników medycznych. Pozwany pracodawca nie widział wówczas przeszkód, aby narody te otrzymywali wszyscy pracownicy (w tym również wykonujący zawód medyczny). Niesłuszna okazała się argumentacja strony pozwanej zawarta w apelacji, że Sąd Rejonowy deprecjonuje zastosowaną przez pozwanego politykę sprawiedliwości społecznej i wyrównywanie szans pozostałych pracowników pozwanego. Argumentacja ta jest poza prawną dlatego też, Sąd drugiej instancji nie będzie się ustosunkowywał.

Reasumując Sąd Okręgowy stwierdził, że Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i prawidłowo zastosował przepisy prawa materialnego, co doprowadziło do wydania trafnego rozstrzygnięcia.

Mając to na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art.385 kpc apelację pozwanego oddalił.

O kosztach postępowania Sąd Okręgowy rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art.98§1 i 3 kpc w zw. z art. 99 kpc oraz §10 ust.1 pkt 1 i ust.3 w zw. z §9 ust.1 pkt 2 w zw. z §2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r.w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804).

Katarzyna Antoniak Jerzy Zalański Jacek Witkowski